

[Himmelstrup.]

politiske Nævn ikke er kommet til at spille den Rolle i det parlamentariske Arbejde, som man kunde være berettiget til at vente, da det blev lovfæstet i 1928. Grundene hertil kan være forskellige. Jeg har nu den Opfattelse, at Nævnet, om jeg saa maa sige, fik Maskinskade i Starten, fordi det blev gennemført uden væsentlig Tilslutning og Interesse fra den daværende Handelsministers Side, en Mangel paa Interesse, som vistnok ogsaa alle efterfølgende Handelsministre har lagt for Dagen over for dette Nævn.

Hertil kommer saa, at det sikkert ogsaa maa erkendes, at de Opgaver, som blev lagt ind under Nævnet, og som er nærmere præciseret i Lovforslagets § 2, var for omfattende. Thi hvis det erhvervspolitiske Nævn skulde varetage disse Opgaver, vilde det i væsentlig Grad overflødiggøre andre Udvalg her i Rigsdagen; det Arbejde, som nu varetages af Valutaudvalget, vilde jo ogsaa falde ind herunder. Hvorvidt det erhvervspolitiske Nævn under disse Forhold skal opretholdes, er et Spørgsmaal, vi kan forhandle om i det Udvalg, som jeg forstaaer — hvad jeg ogsaa kan sympatisere med — vil blive nedsat om dette Lovforslag.

Ifølge § 4, som omhandler forskellige Forhold vedrørende Industrien, stilles der ligesom efter den nugældende Lov et vist Beløb til Raadighed i Form af Garanti for Laan til de bestemte Formaal, som nævnes i Paragraffens 2—3 første Linier: at fremhjelpe forbedret Teknik og hensigtsmæssige Omlægninger af Driften, eventuelt i Forbindelse med velunderbyggede Koncentrationer o. lign. inden for dansk Industri. I det mindste indtil 1932, da vi sidste Gang fornyede denne Lov, har der ikke i nogen væsentlig Grad været gjort Brug af den Bemyndigelse, som er givet Ministeren til at yde Garanti for Laan til de nævnte Formaal, og saa vidt jeg kan se, findes der heller ikke i Bemærkningerne til dette Lovforslag nogen Meddelelse om, i hvor høj Grad man inden for den sidste 2-aarige Periode har gjort Brug af denne Bemyndigelse, og hvor stort et Beløb af de 3 Mill. Kr. der har været Anvendelse for. Det kan jeg i og for sig godt forstaa, for da man for nogle Aar siden kom ind paa denne Form for Lovgivning, havde denne Bestemmelse et ganske bestemt Sigte, og da var Forholdene inden for det industrielle Erhverv væsentlig anderledes end i Dag.

Naar man i sin Tid kom ind paa Tanken om, at Staten skulde støtte den tekniske

Fornyelse og være medvirkende, hvis en Koncentration inden for visse Industrier skulde vise sig nødvendig, skete det vistnok væsentlig med Henblik paa Forholdene inden for Tekstilindustrien. Men jeg skulde taget meget fejl, hvis Forholdet ikke i Dag er det, at der ikke i samme Grad som for 4—5 Aar siden er Trang til den Slags Foranstaltninger. Jeg mener da, at det under den kommende Udvalgsbehandling maa tages op til Overvejelse, om det overhovedet er nødvendigt under de nuværende Forhold at opretholde den Del af § 4, som jeg her har omtalt.

Men saa har den højtærede Minister indskudt en Nyhed i § 4, idet han foruden de Formaal, som denne Garanti skulde fremme allerede efter den hidtidige Lov, ogsaa har føjet de Ord ind, at denne Garanti endvidere skal tjene til at yde Industrien Støtte ved Overtagelsen af større Leverancer til Indlandet. Det er noget helt nyt, den højtærede Minister her kommer ind paa for Industriens Vedkommende, idet det betyder, at Staten træder ind i et Arbejde for at lette Tilvejebringelsen af en almindelig Driftskredit. Man har vist Lov til at tro, at den højtærede Minister med denne nye Passus i Lovforslagets § 4 har haft til Hensigt at løse et Spørgsmaal, som har voldt ikke saa lidt Ulejlighed til forskellige Tider, nemlig Spørgsmaalet om Anvendelse af Eksportkrediten ogsaa inden for Landets Grænser, navnlig for saa vidt angaar Skibsbygning.

Dette er et Forhold, som Gang paa Gang har været paa Tale, og den højtærede Minister har indtil de allersidste Dage været stærkt interesseret i Foranstaltninger, som tog Sigte paa inden for Eksportkreditens Rammer ogsaa at yde Garanti, naar det drejer sig om Bygning af Skibe, der ikke skulde eksporteres, men anvendes af hjemlige Rederier. Vi fra vor Side har under alle de Forhandlinger, der har været ført om disse Spørgsmaal, været af den Opfattelse, at Loven ikke tillod en saadan Anvendelse af Eksportkrediten, idet dette maatte være Støtte til Produktioner, der udelukkende tog Sigte paa Eksport og ikke paa Fremstilling af Varer, der skulde anvendes her i Landet, heller ikke paa dansk Skibsbygning. Saa vidt jeg kan se, er det dette Spørgsmaal, som den højtærede Minister tilsigter at løse ved i Lovforslagets § 4 at indsætte den af mig nævnte Bestemmelse.

Den højtærede Minister vil ikke være uden Kendskab til, at en Udvidelse af Eksportkrediten paa den Maade, som flere Gange har været foreslaaet fra Ministerens